

видимъ, че когато по нѣкои причини нашия износъ спадне, то и вноса спада: значи народа набавя своитѣ домашни нужди само когато срѣдствата допускатъ, и че нашето модно общество е единственият разсипникъ на нашето общо благосъстояние и то е което нищо не произвежда, а поглѣща половината отъ стойността на внесенитѣ отъ вънъ прѣдмѣти. Това е единъ горчивъ фактъ, които ний отбѣлзвами съ съжаление.

Нашата страна макаръ сега изключително замледѣлческа, по многото признаци, обещава да има слѣдъ време блѣскаво промишленно бѣдѣще. Не така мрачно и безнадеждно е и настоящето, при все че въ единъ периодъ отъ 14 години нашия износъ е по-малкъ отъ вноса съ *сто и три милиона* лева. Ний днесъ си служимъ съ дървеното рало да поримъ земята и пакъ правимъ единъ добъръ износъ отъ житни произвѣдения. Какво ще бѣде слѣдъ време, когато нашето земледѣлческо население престане да си служи съ старитѣ орѣдия и начини за производство, когато широкитѣ и пусти полета се обърнатъ въ плодородни и когато фабричната производигелностъ се закрѣпи и у насъ? Не допусками че въ идущитѣ 15 години разликата между вноса и износа да бѣде отъ сто милиона и населението ни да се изтощава така, както това е вървяло до сега.

Като пристѣпями къмъ разбора на статистическитѣ данни, ний се надѣваме че читателитѣ на Българския Алманахъ ще иматъ търпението да прочетатъ нѣщо и отъ сухитѣ цифри, между които ще срѣщнатъ интересни подробности и горчиви факти, съ които добръ е всѣки да е запознатъ.

Редовни статистически свѣдения за *вноса и износа* у България почватъ да се държатъ отъ 1879 година. Отъ тѣзи година насамъ чакъ до началото на настоящата 1893 год., ний ще изложимъ изобщо *вноса и износа*, а по-подробни свѣдения ще дадемъ отъ по-последующитѣ години, презъ които страната се намирала въ едно по-нормално състояние, пакъ и статистическитѣ данни ни се виждатъ по-обработени и по тѣхъ може да се направи една по-добра студия. И така, ето каква е била нашата търговия презъ единъ периодъ съ 14 години: